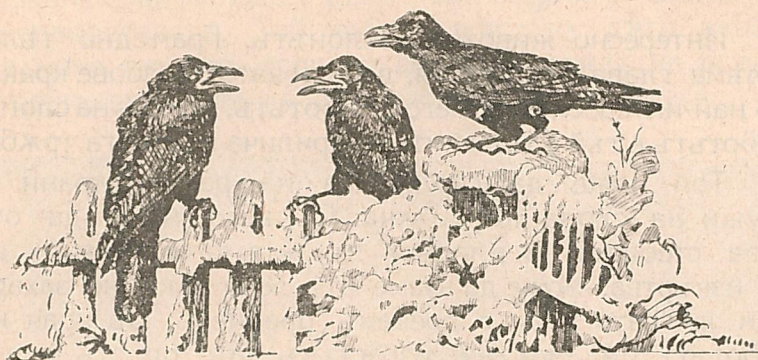

ЗИМА

Голи клони къмъ небето
 Махатъ вѣйчици вдървени —
 И по пжтя, и въ полето
 Духатъ вѣтрове студени.

Нѣма сладкопойни птички,
 Нѣма топли дни, цвѣтята;
 Бавно, леко, на звездички,
 Снѣгъ се стели по земята.

Само врани рой прехврѣква
 И се губи въ далнинитѣ, —
 Рано въввѣ мъгли се мрѣква
 И покрива ледъ рѣкитѣ.

Хр. Цанковъ — Дерижанъ.